

• *Z historie obce:*

Obec se nachází na mírném svahu při hlavní silnici od Plzně, 4 km před Přešticemi a je pravděpodobně raně feudálního původu.

První zmínky jsou patrné už v roce 1216 (druhá nejstarší vesnice na Přešticku). Název obce odvozuje od rozsáhlých luk – horních a dolních.

Rozlišení nejstarších dějin a vlastnických poměrů od Dolní Lukavice je složité vzhledem k podobnému názvu i mnohdy shodným rodům. Roku 1395 zde měl samostatné sídlo Jan Lukava, který podepsal stížný list proti upálení Jana Husa v roce 1415. Další významní majitelé obce byli např. Olkman řečený Had z Paběnic, Zdeněk z Lukavice Hořejší, Oldřich, Jan sídlící v Přestavlkách i v Horní Lukavici na tvrzi, vlastníci dvůr, pustou ves Lomy a část Lišic spolu s právem na les Vysoká. Později prodal toto právo roku 1502 bratřím Lvíkovi a Markvarftovi z Řeneč. Ti pak statek připojili k Dolní Lukavici. Potomci Markvarftů z Řeneč roku 1614 prodali Hořejší Lukavici Ladislavu Lubskému z Luhu, sídlícímu na Dolejší Lukavici.

Část vsi od roku 1590 patřila jako poddanská ves městu Dobřany a část zůstala v držení Lukavských. Teprve v 17. století po konfiskaci poloviny majetku Jiřího Konráda Lukavského byla odkoupena. Kolem roku 1654 žili ve vsi 4 sedláci, 1 chalupák, 4 zahradníci patřící Markvarftovi Lukavskému, spolu s 9 sedláky patřícími městu Dobřany.

Protože Jan Markvarft prodal svoji polovinu hraběti Morzinovi, připojil ji roku 1688 k Dolní Lukavici. V 18. století měly Dobřany ve vsi 13 hospodářů (sedláků) a k Dolní Lukavici patřilo 17 hospodářů (sedláků), panský kovář a šenkýř na Panské hospodě.

V roce 1900 zde čítáme 80 popisných čísel, 525 obyvatel, poplužní dvůr, ovčín dolnolukavského velkostatku, 2 cihelny a bývalou panskou sýpku patřící městu Dobřany. V roce 1926 má obec 629 obyvatel. Poplužní dvůr

č.1 byl po první pozemkové reformě prodán jako zbytkový statek.

Uprostřed hustě zastavěné trojúhelníkové návsi stojí původem barokní návesní kaple. V celkem dochované tradiční zástavbě zejména při návsi je dochováno několik klasických zděných statků, výjimečně dochované jsou i roubené špýcharky.

Stopy zaniklé tvrze můžeme vidět v č.p. 10 u Milotů. V 15. století se zde trvale usazují páni z Hrádku, mající ve znaku vodorovně položené klikaté břevno. Kolem roku 1900 jsou tady náhodně objeveny gotické kachle a jiné předměty. Pověsti o chodbách z tvrze až na „Hořici“ ke hřbitovu v Dolní Lukavici nejsou založeny na pravdě. Šlo o sklepy sloužící i jako úkryty v době válek.

V nekatastrálním území Horní Lukavice západně od silnice stála vesnice Lomy, vypálena Mansfeldovým vojskem na počátku třicetileté války. Při konfiskaci v roce 1623 jsou již Lomy označeny jako „pustá obec“. Postižení obyvatelé z Lomů pravděpodobně trvale osídlili část v Horní Lukavici při silnici směrem na Dolní Lukavici (odtud název vršku „Pohořk“).

Význam obce vždy podporovala důležitá komunikace od Plzně na Železnou Rudu, vedoucí středem obce. Svoji činnost zde provozují po roku 1900: 3 hospody a 2 prodejny lahvového piva, 2 cihelny, 1 šachta, hrnčířská dílna, 2 kovárny, několik krámků, továrna na hospodářské stroje a jiné.

Služeb školy, pošty, hřbitova, kostela a fary využívali zdejší obyvatelé - převážně zemědělci vždy v Dolní Lukavici.

• *Současnost obce:*

V současnosti máme vesnici vzhledně upravenou. Obecní úřad eviduje kolem 180 popisných čísel s přibližně 360 obyvateli. Vychází tak průměrně 2 obyvatelé na jeden domek (v minulosti 8 lidí na 1 dům). Uprostřed vesnice vedle kapličky stojí zrekonstruovaná budova obecního úřadu. Zastupitelstvo obce pracující v sedmičlenném složení přivedlo na základě podnětu občanů v roce 1990 vesnici k samostatnosti. Na návsi poskytuje obyvatelstvu služby jediná prodejna, patřící Českomoravskému spotřebnímu družstvu. Při státní silnici zaujímá své místo další nákupní koutek p. Macka prodejna „100+1“.

V místě jsou v provozu 2 hospody a několik dalších soukromých provozoven např. Autobazary p. Krse a p. Puchty, dále „Auto-pneu Vodička“, opravna automobilů „Brož & Křivan“, „ELEKTRO-KOVO Rádl“, „Keramo“ atd. Mateřskou a základní školu navštěvují naše děti v Dolní Lukavici, druhý stupeň základní školy v Přesticích.

Dopravní obslužnost zajišťují autobusy ČSAD a dopravní soukromá firma p. Štählich.

Kulturní vyžití občanů není na vesnici ideální. Své služby nabízí obecní knihovna a sbor dobrovolných hasičů pořádá každoročně ples. Další drobné akce pro děti přichystají několikrát do roka ženy místního ČSŽ.

V roce 2002 obnovil svoji činnost Sokol. Znovu se začal hrát hokej, zorganizovali pouťovou zábavu a kondiční cvičení pro ženy.

V roce 1969 vybudovali hasiči s přispěním dalších občanů v tzv. „Akci Z“ požární zbrojnici. V posledních letech nechali představitelé obce vybudovat chodníky u státní silnice. Do vsi je zaveden telefon a plyn, což velmi přispělo ke zkvalitnění životního prostředí a pohodlí obyvatelstva.

Současná vesnice působí vzhledným dojmem. Přibyly i nové rodinné domky, ovšem jiné se naopak staly neobydlenými nebo jsou ve vlastnictví chalupářů. Velký zájem

o možnost výstavby situaci jistě určitě změni, což přispěje tak pěkným dárkem k 800 výročí založení obce.

• *Historie a současnost hasičského sboru:*

Založení hasičského sboru v Horní Lukavici datujeme rokem 1904. V tomto časovém období kolem roku 1900 převládá jako střešní krytina na převážné části všech staveních v obci sláma tzv. došky (č.p.7, 8, 16, 17, 24, atd.). Případný požár měl tedy snadnou cestu ke svému rychlému rozšíření ze střechy na střechu. Proto často vyhořelo několik obydlí najednou. Možnosti hašení měli lidé velmi omezené v podobě věder, puten, lopat a několika obecních kožených vaků na vodu. Účinnost hašení byla tím pádem hodně malá. Doškové střechy vedlejších stavení se při požáru obkládaly mokřými hadry, které zabraňovaly létajícím jiskrám šíření ohně. Tou dobou lidé vodu ze studní čerpaly rumpály, zásah se stával velmi namáhavým a zdlouhavým.

Pojišťovnictví fungovalo velmi omezeně s vysokými pojistnými částkami. Málokdo si tento nadstandard mohl dovolit. S podobnou situací se potýkali ve všech obcích a městech.

Roku 1897 v domku č.p. 19, kde hospodařil V. Krásný, vypukl velký požár. Shořela stodola s celou úrodou. Velmi často přicházeli zprávy o velkých škodách na majetku způsobeným ohněm. Tento fakt vedl ke stále častějším úvahám o pořízení hasičské stříkačky. I v naší obci jsou takové hlasy stále zřetelněji slyšet. Již v uvedeném roce 1897 cítíme silnější snahy o zřízení hasičského sboru. Tyto záležitostmi bere v potaz při schůzích i obecní zastupitelstvo.

V roce 1902-1903 několik prvních nadšenců ustavuje přípravný výbor. Jde o závažný krok, vedoucí k založení sboru dobrovolných hasičů v naší obci.

Starostou sboru zvolili někdejšího starostu obce Matěje Hrubého č.p.19.

Ostatními členy sboru se stávají: Václav Hůla č.p. 37 - velitel

Martin Louda č.p. 33 - podvelitel

Václav Puchta č.p. 24- jednatel

Václav Krásný č.p. 5 - pokladník

Jan Dědič č.p. 29 – činný člen

Josef Majer č.p. 43 – činný člen

Jan Louda č.p. 28 – činný člen

Josef Krásný č.p. 5 – činný člen

Josef Nosek č.p. 44 – činný člen

Josef Tobrman č.p. 41 – činný člen

Václav Puchta č.p. 36 – činný člen

V tehdejším obecním zastupitelstvu zasedají : Matěj Hrubý č.p. 19 – starosta

Členové zastupitelstva: Václav Puchta č.p. 24

Vojtěch Motl č.p. 42

Josef Kot č.p. 23

Václav Regner č.p. 34

Vojtěch Kozel č.p. 4

Václav Kasl č.p. 87

Zřízení hasičského sboru si vynucuje nutnost požádat o povolení k jeho ustavení Zemskou hasičskou jednotu v Praze. Po kladném vyřízení žádosti nastala opravdová činnost. Brzy na to objednávají hasiči první stříkačku od firmy Smékal Praha. Se zkrácením enormně dlouhé dodací doby ochotně pomáhá zdejší rodák Šimon Tolar - rada Českého zemského výboru v Praze. Až na jeho příměluvu putuje stříkačka do svého působiště. Stála 1000 zlatých (cca 2000 Kč). Takovouto částkou ovšem sbor v té době nedisponoval, a proto uspořádal veřejnou sbírku na zaplacení nového pomocníka v boji s červeným kohoutem. Částí přispěla obec, na zbytek významně přispěli dobrovolní dárci.

Díky tomu je v roce 1904 uspořádána velká slavnost spojená se svěcením stříkačky a první cvičení činných členů „v zásahu při požáru“. Celá obec slavností žije, což dokládá bohatá výzdoba patrná na každém kroku. Kmotrou stříkačky se stává Zdeňka Schönbornová, hraběnka Lukavská. Uvítací projev přednesla k tomuto vzácnému hostu žačka Anička Puchtová č.p. 24. Svůj úkol splnila výborně, na rozdíl od velitele, který snad pro trému svoji roli vůbec nedokázal zvládnout. Jako dar dostal sbor od paní hraběnky 100 zlatých a několik sudů piva. Císař František Josef I. věnoval 80 zlatých (nepodařilo se zjistit, zda nebylo požádáno o milodar). Slavnost je vedena ve velice radostném duchu hlavně proto, že si občané uvědomili působnost hasičského sboru ve vesnici, chránící v budoucnu jejich domovy i životy. Ještě tento rok hasiči vyrazili k požáru do Snopoušov, ale nedojeli. Výjezd k ohni ukončila ulomená oj stříkačky, neboť v té době se cesty nacházely v žalostném stavu.

V dalším období dochází ke zdokonalení výzbroje a sbírání zkušeností. Už v roce 1905 se členové zúčastnili hasičského sjezdu v Soběkurech a o rok později v Otěšicích. V plné parádě vystoupil sbor na slavnosti Božího těla v Dolní Lukavici. Téhož roku zasahuje u velkého požáru v č.p. 29 a 30 způsobeným dětmi. Popelcem lehly dvě stodoly. Díky stříkačce uchránili hasiči hospodářské stavení a stáje vzdálené od požáru jen několik málo metrů. Tato událost paradoxně vzbudila velký zájem o hasičství. Někteří lidé z obce věnovali sboru další finanční dary (například p. František Marek přispěl 24 korunami). Roku 1909 vypukl další obrovský

požár u Šimona Páva č.p.15. V přímém ohrožení stály i č.p.14, 43 a 24. K jeho zdolání přispěli obětavým zásahem jak místní hasiči a řadoví občané, tak v neposlední řadě i okolní sbory. Tento rok vystupují ještě hasiči na sjezdu v Přešticích a další rok v Merklíně.

Velkou měrou - 80 korunami přispěl do sborové pokladny svým darem p.Václav Švajcr č.p.80.

Roku 1911 řádil nenasytný ohnivý živel ve Snopoušovech. V jeho spárách skončily panské stodoly a hašení trvalo po tři dny. Jako odměnu za pomoc získal sbor 15 korun od nájemce postiženého objektu. Naproti tomu Václav Hůla č.p. 37, vezoucí naše hasiče k ohni, obdaroval pokladnu 20ti korunami. Sjezd v Řenčích přinesl sboru poctu v podobě čestného umístění mezi prvními. Další dary přišly od Václava Hůly č.p. 37 – 10 korun a Františka Puchty č.p. 82 – 20 korun.

Léto roku 1914 přináší s sebou I. světovou válku. Činnost sboru čtyřleté válečné utrpení značně ochromuje. Původní složení výboru zužuje vojenská povinnost na tři členy a to jen pro jejich vysoký věk (Vojtěch Motl č.p. 42 , Jan Louda č.p. 28 a Josef Švajcr č.p. 63).

V roce 1916 udeřil blesk do obytné budovy Jakuba Miloty č.p. 10. Mnoho mužů bojuje ve válce a doma zůstali pouze starci, ženy a děti. U stříkačky pomáhají nehasiči s hlavním úkolem ochránit okolní doškové střechy. Hned další rok hasičská trubka ohlásila svoje „hoří“ v č.p. 23 u Václava Krse - státního cestáře v „Ulici“. Neštěstí vzniklo při mlácení obilí. Střechy v těchto místech jsou těsně spojeny, ovšem již z tvrdého materiálu. Velké osobní nasazení lidí pomáhá požár zlikvidovat.

Letopočet 1918 přinesl do kroniky sboru další zápis v podobě účasti při požárech stohů slámy nájemce dvora p. Sterna v Chlumčanech. Den 28. říjen, vznik samostatné Československé republiky a konec války přinesl do vesnice velikou oslavu.

O rok později p.Josef Krásný č.p. 5 svolává ustavující schůzi nového hasičského sboru. V jeho čele stanul Jakub Milota č.p.10, Jakub Puchta č.p.74 velitel, Josef Krásný č.p.5 jednatel atd. Do řad hasičstva vstoupilo 15 činných a 32 přispívajících členů. Celkem čítal sbor 47 členů. Ihned byla provedena inventura majetku a jako nejbližší cíl si sbor vytýčil uspořádání Hasičského bálu. Následovaly divadelní hry, nakoupily se žebříky, trhací háky a další potřebné věci.

V roce 1920 už hasiči vyslali ze svých řad pět členů na školení do Přeštic. Téhož roku zažehl blesk stodolu velkostatku. Je potřeba velkého množství vody, vykoupeného těžkým úsilím všech při ručním pumpování. Vyvstává myšlenka na motorizaci stříkačky.

Roku 1921 sehráli ochotníci představení „Lešetínský kovář“ ve prospěch sboru a hasiči opět úspěšně uskutečnili svůj bál.

V roce 1922 divadelníci představili novou hru „Paličova dcera“, zas s výtěžkem pro hasičskou pokladnu. Do kurzu v Samaritánské škole sbor vyslal: Karla Polívku, Kryštofa Tobrmana, Jana Hůlu a Marii Strnišťovou.

Následující rok místní ochotníci nastudovali kousek „Z českých mlýnů“. Vyvrcholením jsou přípravy sjezdu hasičstva v Horní Lukavici.

Dne 20. ledna 1924 se hasiči scházejí na významné valné hromadě. Přinesla změnu velitele. Za odstupujícího Václava Puchtů č.p. 36 zvolili Václava Puchtů č.p. 61. Probíhají intenzivní přípravy „Župního sjezdu dobrovolného hasičstva“ určeného na datum 1.června. Účast přislíbilo 22 sborů se 142 členy. Stravování účastníků zajišťují hostince p. M. Hrubého a

p J.Dědiče. Koně našli své ustájení u p. M. Hrubého a p.K. Škrábka. Tomuto významnému dni přálo krásné počasí. Obcí prošel slavnostní průvod, v němž vystoupilo skutečně všech 22 sborů se 142 členy a 16 krojovaných dívek. Odpoledne promluvil župní starosta p. Šindelář a následovalo sekáčkové cvičení s koncertem. Odměny pro sbor v podobě župní pochvaly a uznání všech místních i okolních návštěvníků organizátory sjezdu potěšily.

Rok 1925 přináší jednání o motorizaci stříkačky s uzavřením smlouvy u firmy Trefný za obnos 20 000 korun včetně 40 m hadic. Sbor si bere půjčku splatnou zemskými subvencemi a stříkačku přebírá 21. června. Dne 12. července žije celá vesnice událostí v podobě veřejného cvičení - prostných, při kterém účinkovaly dívky v hasičském úboru. Všichni přihlížející čekali na vyvrcholení v podobě cvičení s výše zmiňovanou motorovou stříkačkou.

Roku 1927 sbor přebírá novou Hasičskou zbrojnicí při Obecním domu na návsi. U této slavnostní příležitosti promluvil řečník ze župy a členové hasičského sboru. Tento rok je také odhalen pomník padlým spoluobčanům ve světové válce 1914-1918 tyčící se v sousedství nové zbrojnice. Ani tato akce není myslitelná bez přítomnosti veškerého obecního hasičstva.

Divadelníci sehrávají další představení doma a v Oseku. Na veřejném cvičení v Dolní Lukavici s předváděním motorových stříkaček má náš sbor také zastoupení. K obrovské radosti všech vyhrává.

V roce 1929 krotí hasiči červeného kohouta u p. K.Hrubého v Krasavcích a ve dvoře Karla Škrábka. Posledně jmenovaný daruje sboru 100 korun.

O rok později udeřil ohnivý živel na stodoly velkostatku v Přešticích. I zde naši hasiči úspěšně zasahují.

V roce 1931 organizuje sbor krásné Staročeské máje s velkým finančním efektem pro pokladnu. Po nemocném starostovi hasičů p.Jakubovi Milotovi zaujal tento post p.Vojtěch Puchta č.p. 24. První zmínky o výchově hasičského dorostu spatřujeme v roce 1932, kdy mladí hasiči působí v rámci sjezdového cvičení v Kucínech. Odvážejí si župní pochvalu. Žáci se hráli ochotnické divadlo s dalšími velmi úspěšnými reprízami i v roce 1933. Tento rok vztyčili hasiči na návsi sloup určený k sušení hadic. Naší účasti neunikl ani další sjezd ve Pteníně a Merklíně. V Lišicích hasiči předvedli cvičení s háky opět s čestným umístěním a udělenou pochvalou.

V roce 1935 pět činných členů vysílá sbor do Přeštic na školení, což je všeobecně uznáno za potřebné. Sjezd tohoto roku pořádají v Chlumčanech. Za odstupujícího starostu p. Vojtěcha Puchtů volí členstvo p.Karla Benedikta č.p.109.

Obecní zastupitelstvo schvaluje pro hasiče v obci každoročně dotaci 1500 korun určenou na výstroj. Cvičení proběhlo v Letinech.

Největší událostí roku 1937 je župní sjezd ve Vřeskovicích a o rok později v sousední Dolní Lukavici.

Následují však nešťastná válečná léta. Přicházejí zvláštní rozkazy (např. každodenní zkoušení motorové stříkačky). V kteroukoli hodinu musí být vše připraveno k zásahu. Tyto rozkazy členové plní s velikým odporem.

Roku 1941- 1942 odevzdává sbor všechny mosazné součástky, které jsou nahrazeny hliníkovými komponenty. Přes všechny těžkosti organizuje hasičstvo svůj sjezd v Přešticích a ve Skašově. K mimořádným událostem roku patří požár u Josefa Bajmla č.p.100 - výrobná šrotovníků. Příčina nebyla zjištěna.

Rok 1945 přináší konec okupace a války. Naši obec dne 5. května osvobozuje americká armáda. Pro všechny občany i sbor nastává vidina radostnější budoucnosti.

Už v roce 1946 je opět svolána valná hromada a sbor si volí nový výbor. V jeho čele stanul Jakub Fišer č.p. 27, velitelem se stává Václav Milota č.p. 10, podvelitelem Václav Škola, jednatelem Václav Jílek č.p. 72 a pokladníkem Josef Švajcr č.p. 129, členy výboru jsou: Matěj Hrubý č.p. 115, Josef Louda č.p. 28, Petr Kraus č.p. 14 a Václav Steiner č.p. 25, náhradníky: Vojtěch Kozel č.p.4, Václav Kraus č.p. 58, revizoři účtů: Josef Kubeš č.p. 84 a J. Milota č.p. 90, samaritány : Josef Nosek č.p. 44 , Josef Puchta č.p.74, vzdělavatelem : Jan Hůla č.p. 113. Členská základna se rozrůstá o šest členů. První poválečný sjezd zvyšuje rozpočet sboru o 7 755 Kč. Hasiči účinkují na veřejném cvičení v Lišicích.

Výbor držel svůj mandát po tři roky. Příspěvky činily 42 Kč. Sjezd roku 1947 pořádali v Otěšicích. Činovníci sboru podali objednávku na nutně potřebné stejnokroje. Jediný požár tohoto roku ke kterému hasiči vyjízděli, řádl u p.Jana Hůly č.p. 113. Příčina nebyla zjištěna.

Rok 1948 prodýchává duch oslav 30 let trvání samostatné republiky. Výroční schůze postavila na místo velitele p.Václava Školu č.p. 107. Tento rok je nacvičováno „hákové cvičení“ na sjezd do Přeštic. Výbor sboru začíná uvažovat o koupi nové stříkačky. Naše řady rozšířili tři noví členové.

Rok 1949 přinesl zásluhou voleb změny ve výboru. Starostenecké místo zastává Václav Jílek č.p. 72, jeho zástupce Václav Milota č.p. 10, velitele Václav Škola č.p.107, jednatele Jan Hůla č.p. 113, vzdělavatele M. Hrubý č.p. 115, samaritána Josef Nosek č.p. 44, strojníka Josef Kubeš ml. č.p.84, revizory: Josef Kubeš st.č.p. 84, Josef Milota č.p. 92 a J. Švajcr č.p. 129.

Hasiči vyčistili rybníček u transformátoru a uvažují o zakoupení auta. To by mělo sloužit i jako sanitka. Tímto úkolem pověřil výbor p. Josefa Milotu a p. Josefa Kubeše ml. Nakonec sbor zakoupil starší auto TATRA z obce Krsy. Převzetí vozidla provázela malá oslava. Sbor disponoval s dostatečnou finanční částkou získanou z peněžitých darů od občanů vesnice. Sbírkou zrealizovali Jan Hůla, Václav Škola a Václav Puchta.

Do sboru tento rok vstoupilo sedm mladých členů. Zas vskutku štědrý rok.

Rok 1950 začíná s velkým pracovním elánem. To se ovšem nedá říci o autě, vyznačující se velkou poruchovostí a je zvažována jeho výměna za novější. Okresní národní výbor v Přešticích přispěl na nákup vozu částkou 65 000 Kč, a tak sbor zakoupil v Plzni vozidlo OPEL BLITZ spolehlivě sloužící několik dalších let. Na krajském sjezdu v Blatné měli naši hasiči zastoupení dvanácti členy a v Nezdicích cvičila jedna pětice „cvičení s hákem“.

U příležitosti Svátku čs. hasičstva dne 22. října členové uskutečnili svůj závazek v podobě provedení pořádku ve výzbroji spolu s jedním denním a nočním cvičením na návrh velitele. V Otěšicích vystoupila jedna pětice na „cvičení s hákem“. Staročeské máje pořádají hasiči společně se Sokolem. Přidělení stříkačky PS 4 udělalo celému sboru nesmírnou radost.

Od roku 1951 dostává i tak už kvalitní činnost nových rozměrů vzhledem k právě zmíněnému novému čerpadlu. Členové sháněli nový sušák na hadice, uskutečnili zájezd do jižních Čech a samozřejmě ani nový stroj nesměl zahálet.

Rozmach aktivit z předchozích let je v roce 1952 lehce zbržděn. Příčinu mimo jiné lze hledat i v odchodu mnoha mladých členů sboru k výkonu vojenské služby. Ani docházka na cvičení není valná. Členská základna přesto zaznamenává přírůstek o jednoho člena.

Rok 1953 přináší zemětřesení ve složení výboru. Na předsednický post schůze postavila Václava Jílka č.p.72, místopředsedu Josefa Loudu č.p. 78, velitele Václava Puchtu č.p. 36, jednatele Jiřího Formánka č.p. 95, organizačního referenta a preventistu Jana Fišera č.p. 128, referenta pro výcvik Václava Steinerja ml.č.p. 25, pokladníka Jana Janského č.p. 33. Jen na místech revizorů nedošlo k žádným změnám.

Sbor obdržel konečně toužebně očekávané pracovní a vycházkové stejnokroje. Auto a stříkačka si vyžádaly opravu v Podbořanech. Tento rok utrpěl sbor krutou ránu ve zprávě o náhlém úmrtí dlouholetého obětavého člena p.Václava Jílka č.p. 72. Jeho místo zaujímá p.Václav Milota č. p.10. Příspěvky členská schůze stanovila na 4 Kčs. Zde také člen Okresního výboru svazu hasičů p. Mareš ocenil sbor jako jeden z nejspolehlivějších na okrese. Dále schůze přijala čtyři nové členy.

Roku 1954 přišla z opravy naše osvědčená stříkačka PS 4. Sbor ji okamžitě zapojil při likvidaci následků velké vody, kdy čerpal zatopené sklepy a studně přímo v obci. Opět se konalo noční cvičení a stavěly požární hlídky. Do kurzu strojníka a řidiče vysílá sbor p. Václava Milotu ml. č.p. 10. Tento rok má členská základna rekordní nárůst v počtu nových členů za posledních několik let (14 členů).

V roce 1955 do soutěže zapojujeme dvě družstva. Z toho je jedno sestaveno z mladých členů a cvičí v Nezdicích. V plném proudu probíhají preventivní prohlídky obydlí a areálu JZD. Největší akcí tohoto roku je čištění rybníka z důvodu nedostatku vody. Rybník slouží jako naše nejstrategičtější zásobárna hasební vody. Zájem o členství ve sboru projeví čtyři občané.

Preventivní kontrola v JZD předešlý rok navedla představitele sboru k převzetí patronátu nad tímto podnikem. Plně si začali uvědomovat, že objekt zemědělského družstva je jednou z největších a nejdůležitějších pracovních příležitostí pro občany obce. Taká naše hasičská zbrojnice a stříkačka PS 4 přestávají stačit požadavkům doby. Začínáme tedy přemýšlet o důstojnějším stánku a výkonnějším stroji PS 8. Ani čerpací stanoviště nám není lhostejné a znovu urgujeme svoji žádost o poskytnutí finančních prostředků.

V roce 1957 pořádá sbor na louce pod dvorem okrskové cvičení. Soutěžní družstvo neponechává nic náhodě a v domácím prostředí vítězí. Zásahu na tomto úspěchu mají: velitel p. Josef Milota ml.a členové: František Puchta č.p. 82, Václav Kraus č.p. 58, Heindl Václav č.p.61, Karel a Josef Krsové č.p. 23, Karel Hůla č.p.113, Stanislav Kleisner ml.č.p. 68.Po tomto úspěchu následuje okresní soutěž v Dobřanech, kde se štěstí otočilo zády a pro poruchu

stroje své vystoupení nedokončíme. Poslední důležitou akcí je výměna karoserie na zásahovém vozidle. Výroční členská schůze proměňuje výbor do této podoby: velitel Karel Hůla, jednatel Karel Dědič a velitel prevence Václav Škola.

V roce 1958 nastaly již dlouho avízované problémy se stávající stříkačkou. Výbor intenzivně mimořádně schůzoval a psal žádosti na všechna kompetentní místa. Nechtěl se smířit jen s nějakými „milodary“ a jako zdroj příjmu na nový stroj uspořádal několik tanečních zábav.

Další rok po ustavení družstva dorostu začala další radostná kapitola sboru. Po nečekaném vítězství dorostenců na soutěži ve Vstiši následoval podobný úspěch na okresním kole 3. místo v Bílukách u Měčina. Snad i tento úspěch pomohl přivodit přidělení nového čerpadla DS 16. Zato muži tento rok zůstali daleko za svými možnostmi.

Spolu se Sokolem zorganizoval sbor maškarní průvod obcí s následným veleúspěšným balem v rázu „V tom cikánském rozmaru“.

Napřesrok vedeme další jednání o nedostatečnosti vodního zdroje. Pojišťovna přislíbila částku na vyčištění rybníka 5 000 Kč, což dalo podnět ke zřízení dalšího vodního rezervoáru, spojeného s koupalištěm. Sbor přispěl částkovou 500 Kč. Slavnostní předání čerpadla spojeného s vyzkoušením požárního útoku se stříkačkou DS 16 doprovázelo hákové cvičení našich dvou družstev ve spolupráci s hasiči z Příchovic. Následovala hudební produkce a ocenění čestným uznáním pro tyto členy: Jakuba Švajcra, Václava Steinera, Václava Tobrmana, Václava Hrubého, Jana Jánského, Václava Školu a Václava Milotu st. z rukou zástupce okresního výboru p.Puchty ze Žižkov. Tento rok vztyčili hasiči nový hadicový sušák na návsi. Úspěšný rok završuje maškarní bál pořádaný společně se Sokolem.

Rok 1961 je ve znamení plné práce na areálu koupaliště. Tato aktivita trošku hatí přípravu na soutěž v Dolní Lukavici a družstvo mužů končí na 10.místě. Do soutěže přihlašujeme i družstvo žáků. Výbor uzavřel smlouvu s hudbou p.Václava Maška z Dolní Lukavice o vystupování jeho souboru pod hlavičkou našeho sboru. Přimo z jednání výroční schůze vyjíždí zásahové družstvo pomoci likvidovat požár do Přeštic.

Rok 1962 přináší rozloučení s dlouholetým spolehlivým „přibližovadlem“, vozidlem OPLEM BLITZ. Z prodeje do obce Hradčany utržíme 4 000 Kčs. Náhradní automobil pořizujeme z Keramických závodů v Chlumčanech. Jedná se o TATRU 805 v hodnotě 12 050 Kčs. S úhradou této částky pomáhá JZD Úhlavan a členové sboru na oplátku provádějí několik zemědělských brigád. Soutěžní družstvo cvičí ve Snopoušovech. Významnou kulturní akci tohoto roku s hojnou účastí uspořádali hasiči spolu se Sokolem ve formě taneční zábavy, na které hrála v té době velice populární kapela Karla Polaty ze Sušice.

V roce 1963 bylo hlavním úkolem přestavět naši TATRU k požárním účelům. Svolávání zásahové jednotky usnadnila nově pořízená siréna. Znovu dochází ze strany sboru k nátlaku na Národní výbor v Dolní Lukavici k rozšíření zbrojnice.

Velkých úspěchů dosáhla všechna naše družstva na okrskové soutěži v Lišicích: žáci 1. a 2.místo, dorostenci 1.místo, muži 3.místo. Tentýž rok dostávají občané oficiálně dárek ve formě koupaliště, na jehož výstavbě se hasiči spolu se Sokolem spolupodíleli.

Rok 1964, rovná se velké oslavy 100.výročí trvání požární ochrany v ČSSR a 60.výročí našeho sboru. Hasiči jedou na krajskou přehlídku do Plzně a okresní slavnost do Štáhlav.

Oslavy sboru proběhly na koupališti za účasti družstev z okolí s ukázkou „mokrého cvičení na terč“. Činnost celého roku završila tradiční slavnostní schůze s hudbou.

V roce 1965 je sbor odměněn za práce na koupališti jednodenním zájezdem do jižních Čech. Probíhali klasické rutinní práce např. nácvik na soutěže, údržba techniky, prevence. Z tohoto stereotypu vytrhl sbor výjezd k požáru kravína do Chlumčan. I tento počín ocenila rada Okresního národního výboru Plzeň-jih „Čestným uznáním ke 20. výročí osvobození ČSSR“.

Rok 1966 začal školením činných členů a pokračoval nácvikem na soutěže. Muži postoupili na soutěž do Plzně – Koterova, s umístěním na 11. místě. Diskuze o nové zbrojnici zabíraly stále více prostoru na schůzích výboru sboru i MNV (místní národní výbor).

O rok později přinášejí jednání své ovoce ve vykoupení pozemků č.p.8 a č.p.54 se současným vypracovaným projektem p.Karlem Benediktem. Tímto krokem začala toužebně očekávaná výstavba nové zbrojnice s dokončením „hrubé stavby“ do konce roku. Členové vystoupili na oslavách 100.výročí založení sboru v Přešticích.

Dny roku 1968 vyplňuje práce na intenzivní výstavbě zbrojnice. Navíc ještě zasahujeme u dvou požárů v JZD Úhlavan Dolní Lukavice a u soukromé stodoly. Tyto akce sbor stmelují i přes neutěšené politické události. Ty měli vliv na nekonání tradičních soutěží. Přesto zásahová jednotka ve spolupráci s hasiči z Hradčan provedla námětové cvičení v této obci. Slavnostní schůze na konci roku ocenila zasloužené členy p. Václava Milotu st. a p. Václava Školu.

Rok 1969 přináší dokončení nové požární zbrojnice na „Bezovce“. K její výstavbě přispěli největší měrou členové: Václav Milota st. a ml., Karel Hůla, Karel Dědič, Ladislav a Miloslav Kozlové a Jan Janský. Soutěž v Dolní Lukavici bereme jen jako povinnost. Proto 1. místo přichází zcela nečekaně. V návaznosti na tento úspěch přichází další 1. místo na okresním klání v Nezvěsticích. Tento úspěch vlévá do cvičících chlapců velký pocit odpovědnosti při přípravě na kraj do Sušice. Vítězství v krajském kole působí jako bomba a celá vesnice i samotní cvičící přípravami na národní kolo jen žijí. Začínají hodiny tvrdého nácviku s pocitem účasti na historickém úspěchu. Ten přichází dne 23.srpna 1969 na Strahovském stadionu v Praze v podobě 4.místa. Družstvo soutěžilo ve složení: Miloslav Kozel - velitel, členové: František Kozel, Jiří Bouzek, Václav Jílek, Miloslav Kokoška, Jaroslav Frondl, Václav Regner, Ladislav Běl, Václav Švajcr ml., Jaroslav Pittr.Družstvo vedli: Ladislav Kozel a Karel Hůla. Na tuto soutěž jelo povzbudit naše družstvo mnoho místních občanů, ale i široké hasičstvo z okolních obcí.

S odstupem času můžeme o této události říci, že se stala startovním bodem k dalším velkým úspěchům příštích soutěžních generací dobrovolných hasičů v Horní Lukavici, o kterých se ještě zmíníme.

Posílení úspěchem v předchozích letech se vrhá soutěžní družstvo plnou silou do závodů i v roce 1972. V okrsku nenašli muži ani žáci přemožitele a postupují do okresu pořádaného v Přešticích. Zde štěstí tolik nepřeje a končíme s lehkým zklamáním až na 6. místě.

Dílčí úspěch ovšem zaznamenává Miloslav Kozel, stávající se okresním přeborníkem v soutěži jednotlivců. Šanci již nepustil a nezměrná vůle po vítězství ho vynáší až na národní soutěž do Pardubic. Tady neudělá našemu sboru vůbec ostudu a vybojované celkové 7. místo musíme považovat jako nesmírný úspěch.

Sbor ještě soutěží na memoriálu V. Kovadliny v Českých Budějovicích, ze kterého si odváží hezké 5. místo. Tento rok zaznamenáváme i dvě smutné události. Naše řady opouštějí dlouholetí členové sboru a výboru p.Václav Škola a p.Václav Steiner.

Rok 1973 jede v normálních kolejích. Muži, žáci i žákyně obsazují na okrskové soutěži v Lišicích přední místa a preventivní skupiny provádějí po vesnici pravidelné kontroly. Na výroční schůzi přivítal předseda sboru vzácnou návštěvu z krajského výboru Československého svazu požární ochrany - p. Pavla Kříže. Ten po krátkém proslovu odměnil p.Václava Milotu st.“Medailí za 50let činnosti“ a náš úspěšný borec p.Miloslav Kozel převzal odznak “I.výkonnostní třídy“ v přeboru jednotlivců. Tento rok ještě naši hasiči pomáhali likvidovat požáry vepřína v Dolní Lukavici a stodoly u Františka Hůly č.p.37. Příčinou posledního ohně je hra dětí.

Rok 1974 se nese ve znamení oslav 70.výročí od založení místního sboru. Na uspořádaném cvičení vystupují naše družstva žáků, společné družstvo dorostenců s dorostenkami a mužů. Také na okresním kole v Nezvěsticích sklízíme úspěchy. Dorostenci obsazují 2. místo a muži 3. místo.Vozový park obměňujeme o TATRU 805 v sanitní verzi, přivezenou z Prahy. Až do roku 1991 slouží sboru další ještě dvě vozidla této značky, ať už přímo v požární a nebo v radioverzi. Ani stříkačka nepřichází zkrátka a je odvezena na generální opravu.

Výbor prochází značným omlazením: předseda Karel Hůla, místopředseda Václav Milota st., velitel Ladislav Kozel, jednatel Josef Krs, pokladník Josef Herboček, výchovný referent Oldřich Vokáč, materiální referent Miloš Karas, preventista Karel Dědič, členové výboru: Jaroslav Jílek, Daniel Marič, Vojtěch Dědič, Václav Švajcr ml. a Josef Louda. Dne 30.listopadu zasedali hasiči na slavnostní schůzi, kde jako host vystoupil p. Stanislav Dvořák přestavitel Okresního výboru československého svazu požární ochrany. Nový výbor potěšila vysoká účast jak hostů, tak samotného členstva a dodala jim chuti do další práce. Jednání řídil p.Václav Milota st. a hlavní projev pronesl p.Karel Hůla. Tento rok řadíme opět k velmi úspěšným letům.

Rok 1975 nebyl ničím výjimečným. Ve sborových zápisech nejsou zachovány žádné mimořádné události. Zato rok 1976 již znovu přináší několik významných chvil. Muži soutěží na okresním kole ve Stodě. Jejich nejlepší jednotlivec, již dříve zmiňovaný Miloslav Kozel, odtud postupuje z 2. místa na krajské kolo pořádané v Tachově. Zásahová jednotka asistuje při požáru udirny u p.Valeše v Dolní Lukavici. Koncem roku ruší kapela p.Maška z Dolní Lukavice dříve uzavřenou smlouvu. Hudební těleso přechází pod patronaci místního JZD, a to vyplácí našemu sboru odstupné ve výši 6 790 Kčs.

Hned o rok později vyjíždíme opět do Dolní Lukavice, kde došlo ke vznícení stohu slámy uprostřed žní. O pár měsíců déle vystřídal oheň mnohem ničivější živel – voda. Hasiči čerpali vodu ze sklepů a studní pomocí DS 16 zas v Dolní Lukavici. Tento stroj je dost výkonný, ale jeho rozměry a konstrukční provedení pro takovýto druh zásahu není optimální. Stavíme nový sušák na hadice v blízkosti zbrojnice, který po osazení dalších doplňků může sloužit jako cvičná věž.

Začínáme znovu slibně rozvíjet práci s mládeží. Mimo jiné i vlivem silnějších populačních ročníků a zásluhou obětavého vedení kroužku Mladých hasičů, členem výboru p.Janem Brechličkem. Žáci začínají pravidelně soutěžit v celostátní hře „Plamen“.

Volby Výroční členské schůze ze dne 11.listopadu 1977 mění výbor do následující sestavy:

Karel Hůla č.p.113 – předseda
Václav Milota st.č.p.10 – místopředseda
Josef Hůla č.p.83 – velitel
Josef Dědič č.p.127 - jednatel
Josef Herboček č.p.32 - pokladník
Oldřich Vokáč č.p. 74 - referent politickovýchovné práce
Jiří Tureček č.p. 156 – materiálně technický referent
Jan Brechliček č.p.12 - referent mládeže
Karel Dědič č.p. 62 - preventista
Josef Krs č.p. 23 - organizační referent

Revizní komise: Daniel Marič č.p. 138, Jaroslav Jílek č.p.12, Václav Švajcr ml.č.p.80.

Také používání staré dobré DS 16 při soutěžích po roce 1979, kdy dochází k výrazné změně pravidel na tzv.“požární sport“ není to pravé ořechové. Dříve byl prováděn „požární útok“ pouze na sucho a teď s vodou. Proto začínáme uvažovat v té době po nejnovějším „technickém výkřiku“, čerpadle PS 12. Zatím se ale tato „mašinka“ pro nás vznáší jen v nedozírných výškách hlavně pro její finanční nedostupnost. Sbor si proto pořizuje z vlastních peněžních zdrojů starší stroj PS 8 i s přívěsem a dalším základním příslušenstvím. Je to však jen chabá záplata a tak pokračujeme v dlouhých jednáních s MNV v Dolní Lukavici a OIPO (Okresní inspekce požární ochrany) Plzeň-jih s příjenným výsledkem pro sbor. Vysněný stroj, i když postarší, nám OIPO v roce 1981 přiděluje z Pardubic k velké radosti hlavně soutěžního družstva. Sbor dále dbá i o odbornou přípravu našich členů a vysílá svého velitele p.Josefa Hůlu na třítýdenní kurz do Ústřední školy SPO (Svaz požární ochrany) v Bílých Poličanech (dnes Královéhradecký kraj). O nových poznatcích po svém příjezdu informuje na výborové schůzi ostatní členy. V říjnu roku 1980 ještě pořádně na koupališti a „Hůrce“ okresní kolo mladých hasičů ve hře „Plamen“.

Roku 1982 po delší době pořádají hasiči společně se Sokolem (provozovatelem vlastního autobusu) zájezd po vlastech Českých. Zavítali jsme do Hasičského muzea v Bechyni, na zámek Orlický, shlédli expozici motocyklů na hradě Kámen a ani Chýnovské jeskyně neušly naší pozornosti.

Pro velký zájem další rok vydařený zájezd opakujeme. Tentokrát je naším cílem krajské kolo v požárním sportu pořádané v Sušici, i když bez naší aktivní účasti. Proto organizátoři zájezd rozšiřují na další přilehlé kouty Šumavy.

Výbor doznal v tomto roce dalších významnějších změn. Přibyli tito členové: Josef a Jiří Baümllové č.p. 42, Ladislav Běl č.p.71, Josef Majer ml. č.p.43, Miloslav Vokáč č.p. 153, Vojtěch Dědič st.č.p. 29.

Roku 1983 se z našich členů stávají jedni z hlavních aktérů při budování prodejny na návsi v „Akci Z“.

Ve znamení 80.výročí založení našeho sboru a současně s oslavami 120. let založení SPO v ČSR je celý rok 1984. Po slavnostní schůzi pořádně na poli za „Ovčínem“ okrskovou soutěž. Jak jinak, než s celkovým umístěním na 1.místě a i první 3. místa soutěže jednotlivců v běhu na 100m s překážkami vybojovali naši závodníci v pořadí: Josef Bek ml., Josef Hůla a Karel Hůla ml. Hasiči neměli vlastní cvičiště a museli požádat družstevníky o posekání

potřebného kusu pole. V několika hlavách výborových členů začíná klíčit myšlenka o zbudování vlastního sportovního areálu.

Tento rok přichází další generace závodníků navazující na historické úspěchy z roku 1969, kdy se začal formovat základ soutěžního kádru. Až do současnosti (mimo roky 1978 a 1993) nenašlo mužstvo na okrskových a okresních kolech v požárním sportu přemožitele.

K dalším dílčím úspěchům se vrátíme v příloze. Tato publikace monitoruje jen klíčové momenty a výraznější umístění soutěžního mužstva.

V roce 1985 umírá náš kronikář p.Karel Kasl. Po několik dalších let nikdo kroniku nevede. „Trn z paty“ s touto svízeli nám vytrhla pí.Jaroslava Hůlová - manželka stávajícího velitele, která obětavě dopisuje všechna podstatná fakta v dění sboru za několik let zpět a mapuje naši činnost i v současnosti.

První větší radost přišla v roce 1986 s vítězstvím na okresním kole v požárním sportu ve Stodě. Následuje krajské kolo pořádané v Plzni s celkovým umístěním na pěkném 2.místě. Družstvo reprezentovalo obec i okres v tomto, či podobném složení po mnoho dalších let: Miloslav Kozel, Josef Bek, Pavel Rádl, Jiří Baüml, Jaroslav Šrámek, Karel Hůla ml.,Vlastislav Hrubý ml., Josef Milota nejml., Zdeněk Kozel, Josef Majer, Radek Krs a velitel Josef Hůla, bez kterého si novodobé soutěžní úspěchy jak mužstva, tak jednotlivců vůbec nedovedeme představit. Zavedl v soutěžním družstvu pevný řád a morálku. Dokázal zlepšit docházku všech závodníků na společné nácviky. Každý, byť sebemenší prohřešek nebo nedostatek při nácviku okamžitě kamarádsky vytknul a přemýšlel o nejlepším řešení problému. Jeho přirozená autorita stmelila kolektiv tak, že do dnešních dnů mužstvo těží z jeho zkušeností a nastoleného řádu. Je uznávaný odborník v otázkách „požárního sportu“ v okresním, ale i celostátním měřítku.

Na národní kolo do Hradce Králové v dalším roce 1987 jedeme proto zas jen jako diváci v rámci pořádaného zájezdu.

Došlo i k vynuceným změnám ve složení výboru. Celý sbor ovlivnila smutná zpráva o náhlém úmrtí obětavého místopřesedy p.Ladislava Kozla. Tento post po zesnulém zaceluje jeho bratr p.Miloslav Kozel. Dále dochází ke změnám na postu strojníka, kam sbor jmenuje p.Josefa Baümla ml. a jako člen výboru doplňuje kolektiv p.Pavel Rádl č.p.24.

Úvahy o vlastním sportovním areálu získaly konkrétní rysy v roce 1988. Po domluvě se Sokolem, který je našim dlouholetým partnerem, upravujeme místo mezi potokem a koupalištěm. V tomto prostoru vzniká běžecká dráha, svými parametry vyhovující pro konání závodů podle pravidel. Tento stánek, na jehož realizaci má zásluhu několik nadšených členů v čele s velitelem Josefem Hůlou, zvýšil po delší době zájem o požární sport i mezi mládeží. To znovu přiměje výbor založit družstvo dorostu, v jehož vedení se vystřídali mnozí členové výboru.

Všechny závody ovšem nemůžeme absolvovat jen s jedním strojem. Zvláště, když musíme ještě zachovávat za všech podmínek akceschopnost zásahové jednotky. Tato skutečnost vede na přelomu let 1988 a 1989 k realizaci nákupu další stříkačky PS 12, tentokrát úplně nové. Je to dost velké finanční zatížení pro celý sbor. Z tohoto důvodu výbor rozhoduje o zapůjčení zbývající částky 8 000 Kčs od p.Josefa Baümla ml. č.p.42.

Listopad 1989 přináší změnu politických poměrů v celé zemi. Současně došlo zpět ke změně názvu naší organizace a z „požárníků“ jsou opět staří známí „hasiči“. Současně začínají platit nové stanovy a Sbor dobrovolných hasičů získává větší samostatnost v rozhodovacích procesech o místních záležitostech. Naopak přijaté nové zákony i doba klade na všechny členy daleko větší nároky a povinnosti, než v minulosti.

Začátkem devadesátých let dochází k osamostatnění obce od Dolní Lukavice. S tímto krokem vzniká staronový Obecní úřad v Horní Lukavici.

Velký krok vpřed děláme roku 1991, kdy nové obecní zastupitelstvo rozhoduje o odkoupení požárního vozidla DA 12 A 30 z podniku STS Přeštice a s jeho plnou výbavou získáváme v pořadí již třetí stříkačku PS 12. O tomto „autíčku“ snily již naši hasiči v minulosti. Mnohdy při výborových schůzích docházelo v této souvislosti i k ostřejší výměně názorů, ale veškeré snahy o jeho nabytí vždy zůstaly jen u snů. Všechny pokusy o jeho získání v té době přicházeli prostě vniveč. Činovníci výboru proto museli v tomto směru polevit, i když mnozí neradi. S financováním Avie pomohla mimo Obecní úřad v Horní Lukavici i Česká pojišťovna a Okresní správa sboru požární ochrany Plzeň-jih, která svůj příspěvek poskytla v podobě věcných prostředků. S realizací koupě vozidla lvím podílem pomáhá mimo obecních zastupitelů i dlouholetý člen p. Josef Krs č.p.23.

Již se sklonkem tohoto roku prožívá vozidlo doslova „křest ohněm“ u požáru rodinného domku v Dolní Lukavici.

Dny roků 1992-1993 vyplňoval sbor většinou nácvičky a účastí na soutěžích. Dále ve spolupráci se Sokolem čistí koupaliště každoročně s příchodem jara. Při této akci si hasiči prakticky oživí dálkovou dopravu vody z rybníka a vyzkouší techniku po zimě, kdy dochází k přirozenému zdánlivému útlumu činnosti. Zimní měsíce již několik let věnujeme preventivním prohlídkám a pořádáním tradičních plesů. Ani školení záahového družstva není opomíjeno, ať už na sborové nebo okrskové úrovni, v jehož výboru má náš sbor několikačlenné zastoupení.

Významného úspěchu mužstvo znovu dosáhlo v roce 1992 postupem do krajského kola v Luženicích u Domažlic, kde zopakovalo umístění z minulého „kraje“- 2.místo.

Začátek roku 1994 přináší požár vepřína v místním ZD. Jeho likvidaci ztěžují nepříznivé povětrnostní podmínky (vítr a mráz). Terénních úprav doznává i tréninkový areál u koupaliště. Pokládáme panely přes strouhu (dodal Obecní úřad) a tím celý prostor zvětšujeme na požadovanou délku 100 m.

Náročnější příprava sportovního družstva si vyžaduje čím dál větší náklady. Nelze tedy opomenout pravidelné finanční injekce z Obecního úřadu ve formě nezanedbatelných částek. Ale i místní firmy přispívají podle svých možností. Nemalé sponzorské dary plní pokladnu i od dalších soukromníků a podniků z okolí. Jejich pomocí došlo k úpravě soutěžního stroje na vyšší výkon ve Studénce na Moravě. Podruhé v historii sboru máme právo jako vítězové krajského kola reprezentovat na Mistrovství republiky v Havlíčkově Brodě. V opravdu silné konkurenci končíme na skvělém 3. místě.

V roce 1995 nás veliká píle a hodiny nácviček opět posunují mezi nejlepší mužstva na Mistrovství republiky v požárním sportu. Tentokrát do Hradce Králové, kde se skláníme pouze před jedním lepším družstvem a končíme na 2.místě. Družstvo tvořili: Miloslav Kozel,

Josef Hůla, Radek a Libor Krsové, Radek Vrba, František Kozel ml., Vojtěch Dědič ml., Pavel Sloup a Libor Podlipný.

Rok 1996 si vynucuje další změny ve výboru:

Miloslav Kozel č.p.160 –starosta
Vlastislav Hrubý č.p.28 – místostarosta
Josef Hůla č.p.83 - velitel
Karel Hůla ml.č.p.113 -zástupce velitele
Josef Baúml č.p.42 – strojník
Josef Dědič č.p.127 - jednatel
Josef Herboček č.p.32 - pokladník
Ladislav Běl č.p.71 - preventista
Karel Hůla st.č.p.113 - člen výboru
Miroslav Motl č.p. 118- člen výboru
Karel Dědič č.p.62- člen výboru
Josef Bek ml. č.p. 67- člen výboru

Revizní komise pracuje ve složení: Daniel Marič č.p.107, Jiří Baúml č.p.42 a Pavel Rádl č.p.24.

Tento rok již tradičně vítězíme v okresním kole, ale kraj nevychází podle našich představ a obsazujeme 2.místo.

V roce 1997 nám trošku pomohlo štěstí i v seriálu Velké ceny SH ČMS v požárním útoku kde získáváme 1.místo.

Roku 1999 přebírá Pavel Rádl funkci pokladníka a do výboru vstupují Pavel Havránek č.p.36 spolu s Pavlem Hůlou č.p.83, přebírajícím později funkci jednatele.V tomto složení pracuje výbor doposud.

Je to další významný rok v zaznamenaných výsledcích. Okres s přehledem získáváme pro sebe, stejně jako krajské kolo. Na Mistrovství republiky v Havlíčkově Brodě vybojujeme další 2.místo s těmito borci: Radek a Libor Krsové, Pavel a Jan Hůlové, Pavel Sloup, Martin Provazník, Tomáš Duchek, Martin Konfršt a Roman Dvořák.

K úspěchům musíme ještě přičíst 2.místo štafety 4x100m na halovém Mistrovství republiky v Jablonci nad Nisou, kterého se od roku 1989 sporadicky účastníme.

Nemilá dopravní nehoda postihuje naši spolehlivou Avii vinou neopatrného protijedoucího řidiče. Naštěstí nedošlo k žádnému zranění, i když bylo vozidlo plně obsazeno mladými hasiči vracejícími se ze soutěže. Škoda činí 20 000 Kč.

Roku 2000 slavíme další postup na Mistrovství republiky tentokrát do Sušice. Pamětníci vzpomínají na úspěch v roce 1969 a doufají, že nám toto pro naše hasiče symbolické město už konečně přinese mistrovský titul. Odvážíme si „pouze“ 5. místo a příčka nejvyšší stále odolává. Stává se tak výzvou do dalších let. Na soutěž odjíždíme ještě do Turnova a v silné konkurenci stojíme na „bedně“ za 2.místo ze štafety 4x100m.

Důležitou akcí pro sbor jsou úpravy požární zbrojnice. Po zavedení plynové přípojky, členové nově místnosti vybílili, okna osadili mřížemi a i střecha s vraty prodělala renovaci.

Rok 2001- klasický postup přes okresní kolo na „kraj“ do Tachova a další 2.místo. Sezónu končíme v Českém Krumlově na neoficiálním mistrovství republiky v požárním útoku a obsazujeme 3. místo.

Významnou událost prožívají dva naši dlouholetí členové p.Karel Hůla st. a p.Karel Dědič. Je jim uděleno nejvyšší svazové vyznamenání - titul „Zasloužilý hasič“.Tuto poctu převzali v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi.

Začátek roku 2002 kopíruje všechna léta předchozí. Na halovém mistrovství v Jablonci nad Nisou končí štafeta 4x100 m na 3.místě. Hezkého 4.místa dosáhl na stejné soutěži Jan Hůla v běhu na 100 m s překážkami ve velice silné konkurenci několika desítek závodníků. O rok později tento nadějný závodník obsazuje vynikající 2.místo na Českém poháru v soutěži jednotlivců na 100m překážek.

Do tohoto roku zaznamenalo naše sportovní družstvo za posledních 20 let 55 prvních, 34 druhých a 18 třetích míst na různých pohárových soutěžích.

Již tradičně pořádáme každoročně svoji vlastní soutěž „O pohár starosty SDH“ v požárním sportu a máme i vlastního kvalifikovaného rozhodčího

p. Josefa Baümla č.p. 42.

V srpnu zasáhla téměř celou republiku nejrozsáhlejší povodňová katastrofa za posledních několik set let. Ničivou silou udeřil živel i v Plzeňském kraji a u našich sousedů v Dolní Lukavici. Následky záplav pomáhali likvidovat i členové našeho sboru. Čerpali vodu ze zaplavených sklepů a studní.

Vysoké státní vyznamenání „Medaili za hrdinství“ přijal na Pražském hradě z rukou prezidenta republiky Václava Havla další člen našeho sboru Karel Hůla ml. Mimo jiných ocenění mu další medaili „Za statečnost“ udělil předseda vlády Vladimír Špidla spolu s ministrem vnitra Stanislavem Grossem. Kapitán Karel Hůla je příslušníkem Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje a při povodni velel skupině záchranářů IZS (integrováný záchranný systém), provádějící záchranné práce pomocí vrtulníku v nejpostiženějších oblastech po celé republice.

Další lokální povodeň nenechala na sebe dlouho čekat a už 2.ledna 2003 zazlobila přímo v obci. Způsobila zatopení sklepů při státní silnici u Pittrů, Benediktů a Kokošků. I s touto nástrahou přírody se hasiči museli vypořádat.

Na závěr je naší povinností poukázat na novodobé výsledky našich mládežnických kolektivů :

dorost:1996 druhé místo v okresním kole

1997 druhé místo v krajském kole,1.místo v soutěži jednotlivců Jan Hůla

a 2.místo ve stejné disciplíně Pavel Hůla

- žáci: 1986 sedmé místo v okresní hře „Plamen“
- 1987 desáté místo v okresní hře „Plamen“
- 1988 osmé místo v okresní hře „Plamen“
- 1989 třetí místo v okresní hře „Plamen“
- 1991 druhé místo v okresní hře „Plamen“
- 1992 osmé místo v okresní hře „Plamen“
- 1993 sedmé místo v okresní hře „Plamen“
- 1994 třetí místo v okresní hře „Plamen“
- 1995 druhé místo v okresní hře „Plamen“
- 1994 Pavel Hůla a Petra Milotová 1.místa v soutěži jednotlivců
v okresní hře „Plamen“
- 1995 Jan Hůla 1. místo a Libor Milota 3.místo v soutěži jednotlivců
v okresní hře „Plamen“

• **D o s l o v :**

Tato publikace odráží pouze základní zlomek toho, co se během let od založení sboru hluboce vrylo do jeho osudu a historie obce. Všechny mnohdy zapomenuté události a příhody nelze ani podrobně vyčíst. Organizací za ta léta prošli desítky a možná i stovky lidí. Všem, kteří se více či méně podíleli na činnosti sboru chceme touto cestou poděkovat a vzpomenout ty, jenž se této významné chvíle v historii sboru nedožili.

Zvláštní poděkování si zaslouží Obecní úřad v Horní Lukavici, kronikářka obce pí.Jaroslava Regnerová, kronikářka sboru pí.Jaroslava Hůlová a pamětníci Václav Puchta st., Karel Hůla st. a Václav Milota st., bez kterých by toto malé dílko nikdy nespátřilo světlo světa.

Na závěr si kolektiv autorů dovoluje poděkovat i rodinným příslušníkům všech členů sboru, tolerující svým blízkým jejich koníček, provozovaný bez nejmenšího nároku na jakoukoli odměnu, ale řídící se mottem našich předchůdců : “ Bližnímu ku pomoci.“

Za kolektiv autorů

Karel Hůla ml.

Kolektiv autorů: Jaroslava Regnerová, Jaroslava Hůlová

Miloslav Kozel, Josef Hůla, Josef Dědič

Pavel Hůla, Karel Hůla ml.

Foto: Miloslav Kozel, Josef Hůla, Pavel Rádl

Copyright © Karel Hůla ml.

Textová úprava: Mgr. Jana Belančinová

Publikace: Administrator Horní Lukavice

Horní Lukavice v letech 2003-2004

Použitá literatura: kronika obce Horní Lukavice